

100 éves az iskola

Tisztelt Olvasó! Nagymaros Kedves Polgárai!

Köszöntöm Önöket városunk és iskolánk rendezésében (2015. 05. 28-05. 31.) megtartott, ünnepeink emlékére kiadott, Nagymaros Város Önkormányzatának havonta megjelenő lapja: Különszámában. A 100 éve használatba vett Iskola épületének és Kittenberger Kálmán (Afrika kutató, zoológus, tanár, vadász és természettudományi író) iskolánk névadójának, XX. emléknapiját ünnepeltük.

„...A pedagógus elfogulatlanul és tárgyilagosan kezeli a hozzáintézett jelzéseket...” Hivatásunknak ez része, naponta alkalmazzuk, de most, néhány percre, kérem, nézzék el az elfoglaltságomat és azt, hogy az elégedettség állapotában befolyásolom

a Tisztelt Olvasót.

Már az előző tanév végén kollégáimmal egyetértésben, foglalkoztunk a gondolattal, hogy az 1915. évben használatba vett iskolaépület centenáriumát 2015. évben méltó módon megünnepeljük. Elszállt a nyár és az ős kezdetén még mindig a gondolatoknál toporogtunk. A téli értekezletek „heves” vitái edzették az ötleteket és eljutottunk az ünnepet, a célt megelőző „Hajrá időszakába”. A kikristályosodott programot diákok, szülők, tanárok, támogatók magukénak tudták. Reménykedtünk, dolgoztunk, gyakoroltunk természetesen a hétköznapi teendőink mellett, és nem a rovására. Így érkezünk el a kitűzött időszak kezdetéhez:

2015. MÁJUS 28.

• 09 - 11h között, a Vadászati elő-

adással Kittenberger Kálmánra emlékezve elkezdődött a visszaszámlálás. Az érdeklődők új információhoz jutottak a „nagy kalandozó” életének bemutatásakor. Szép visszaemlékezésnek lehettünk tanúi.

• 10 - 16 óráig Sportvetélkedő, a környező települések diákjaival, közben

• 14 - 16.30 óráig Tanulmányi verseny a környező települések diákjaival

A műsorok ideje, miként az látható, fedte egymást, amely neheztette a döntést a választásban. (Utólag belátom, ez nem volt szerencsés összeállítás.)

A környező települések és iskolánk Diákjainak, valamint a versenyekre felkészítő Kollégáknak gratulálok a győzelmeikhez, a helyezéseikhez!

A diákjaikat versenyre kísérő kollégáktól számos elismerést kaptam, melyet ezúton is továbbítok kollégáimnak, munkatársaimnak, minden résztvevőnek. Dicsérték az ünnepi alkalomhoz méltó színvonalas versenyfeladatokat, programot, a szervezést, a terítéket és a rendezett környezetet. Köszönték a lehetőséget a települések közötti megemlékezésre, a nemes küzdelem gyakorlására. Elégedettek voltak, s véleményük alapján mi is elégedettek lettünk.

• 19 órai kezdéssel az Erkel Operastúdió hallgatói és művészei előadásában W.A. Mozart: *A varázsfuvola* című német operát hallhattuk.

Őszintén sajnálom azokat, akiknek nem volt lehetőségük részesei lenni ebből a fantasztikus élményt nyújtó

műsorból. Külön örömet jelentett, hallani és látni iskolánk két egykori diákja: Sáros Noémi és Horváth Antal sikerét. Elvarázsolták a közönséget.

A közönség szünni nem akaró tapssal fejezte ki elismerését az előadónak. Látszott az arcokon a lelkesedés, a másik megbecsülése és szeretete. Emelkedett hangulattal fejeztük be az első napot.

2015. MÁJUS 29.

• 8.00 - 12.00 Városi vetélkedő 7 különböző helyszínen, 7 témakörben adhattak számot diákjaink a hagyományaink-, német nemzetiségünk-, iskolánk története és régi „élete” valamint nagyjaink és a sport ismeretéről. Gratulálunk és köszönjük a részvételüket Szervezőknek, Versenyzőknek!

• 14.00 - 16.30 Versmondó verseny a környező települések diákjaival

A versnek minden nevelési fontosságán túl megemlítem azt a tulajdonságát, mellyel egy alkalomnak megfelelő hangulatot képes biztosítani. Üde színfoltot varázsoltak a „Jubileumi emlékműsorunknak”.

Gratulálunk a Győztesnek és a Helyezettnek, valamint a felkészítő és kísérő Kollégáknak!

• 17.00 Ünnepélyes megnyitó

A 100. évforduló! -igen csak történelmi távlatot jelent életünkben. Az évforduló alkalom arra is, hogy emlékezzünk azokra, akiknek munkája nélkülözhetetlen eleme volt az iskola létrejöttének, működtetésének.

Természetesen nem fontossági sorrendben, hiszen ebben az esetben nincs ilyen.

ELÉGEDETTEEN GONDOLTUNK:

• A marosi polgárookra, akik felöltségessé tették az adóikat, ezért jutalomként, 1915-ben, állami finanszírozással használatba vehették a napjainkban is iskolaként működő, szecessziós stílusú, Zsolnay majolikával díszített épületet

• Dr. Sváb Gyula építészre, miniszteri tanácsosra, akinek a tervei alapján - az első világháború kezdeti szakaszában - két év alatt felépítették, ezt a ma is pompázó épületet. A tervező munkásságáról kortársai így vélekedtek: „... ismerjük a bölcséleti

meggyőződést, amely a tervezőt vezeti: „... hozzáidomulni az építészeti alaknak is a gyermek lelkületéhez.”

• Kittenberger Kálmán Afrika kutató-, zoológus-, tanár-, a magyar vadászirodalom klasszikusa, aki 1920-1958-ig (haláláig) Nagymaros lakója volt.

• A kántortanítókra, hitoktatókra, a pedagógusokra, akik az épületet „megöltötték” tartalommal és hivatástudattal nevelték, nevelik a jövő nemzedékét generációról-generációra. Olyan ismereteket továbbítanak diákjaiknak, melyek a mindennapi életben való boldoguláshoz vezetnek.

• A vezető pedagógusokra, akik minden társadalmi formában „izgalmas, érdekes iskolát” biztosítottak diákjaiknak, kollégáiknak. Megte-mertették a résztvevőknek összhangját. Lehetővé tették kollégáiknak a szakmai munka szabadságát, az önmegvalósítást, az egyszintencia-teremtést. Szeretettel tették mindazt, amit kötelességük megkívánt.

• A diákokra, akik öregbítik iskolánk hírnevét és mindazokra, akik munkájukkal a közösséget szolgálják, „... akik megállják a helyüket, anélkül, hogy valami ... nagy dolgot alkottak volna. Egyszerűen, csak úgy éltek, élnek, ahogyan azt itt megtanulták.”

• A szülőkre, nagyszülőkre. Bár-milyen mélységben, időtávban keresünk adatokat, az eredmény mindig ugyanaz: A szülők fontos feladatai közül a legfontosabb „Szépre-, jóra-, ember módra” nevelni és neveltetni gyermekeiket. A Szülőkre, akikkel évtizedek óta harmonikus együttműködést kíván a pedagógus társadalom létrehozni, de olykor a felelősség, a feladatok határai összemósódnak. Mindez megoldódik, ha mi már Ferenc pápa útmutatását alkalmazzuk, miszerint „A pedagógusnak és a szülőnek nem egymás helyett, hanem egymást kiegészítve kell a nemes feladatot ellátni...”

• A teljesség igénye nélkül szeretettel emlékezünk támogatóinkra, intézményekre, kisebbségi önkormányzatokra és etnikai csoportokra, civilszervezetekre, alapítványokra és vállalkozókra.

• Nem fedkeztem el a mindenkori fenntartókra, működtetőkre gondolni, hiszen nélkülük nem

működhetne az iskola úgy, ahogyan a tervező megálmodta. ...az épület áll, az ideutazó idegenek vagy a hazalátogató rokonok rácsodálkoznak szépségére, állagának megőrzésére.

Szívből kívánom, hogy az épület álljon még sokáig és nevelődjön falai közt sok „Szépet, jót, tudományt és embereket” szerető diák!

• Időkapcsula elhelyezése

Ki ne tette volna fel a kérdést magának: –mi az életem értelme? Ki ne akarná tudatni másokkal: Itt jártam! „Nyomot hagyni, mint papíron a ceruza...”

Vörösmarty Mihály: „Gondolatok a könyvtárban” című művéből idézve az ismert részletet, megkapjuk a legszebb választ kérdésünkre:

„...Mi dolgunk a világon? Küzdeni Erőnk szerint a legnemesebéért.

Köszönjük élet! áldomásodat,
Ez jó mulatság, férfi munka volt!”

• Rajzpályázat és a városi vetélkedő eredményhirdetése

Művészi teljesítményüket megköszönjük és gratulálunk a Győzteseknek és a felkészítő Kollégáknak!

• Miénk a színpad (felléptek iskolánk jelenlegi és egykori diákjai)

Ezzel elkezdődött a játék, a nevetés, a felhőtlen szórakozás, a humor, mint az élet egyik örömforrása. Az iskola előző évfordulójának ünnepi „kisdobosai úttörőkké” váltak. A korhű jelmezbe öltözött, egykor volt diákok hatalmas sikert tudhatnak maguknak. Gondjainktól felszabadultan, az összetartozás örömeinek voltak részesei.

• 20.00 – 24.00 Nyitott iskola éjszakája (felső iskola)
Pohárdal (kb. 20 óraker)

Éjszakai kosárra dobás/kapura lövés
Kiállítás az iskola életéből
Mennyire ismerem az iskolát? (vetélkedő)

Ki kicsoda? (tanárok gyerekkori fotói)
Kémia kísérlet
Darts

„100 szóznak is egy a vége” (drámajáték, nyelvi játék)

„100 darabban az iskola” (puzzle)
„Édes órák szép emlékeképpen” (sütemény készítés)

„Lepkegyár” (papírhajtogatás)
Emlékszel-e még? (tudáspróba az általános iskolás tananyagból)

Mit üzensz a 100 éves iskolának?
Teaház

„Tízórai”, azaz „22 órai” falatozás az udvaron
KIS ÉJJI ZENE – koncert (kb. 22 óraker)

Jól sikerült, családias, kiváló hangulattal, elégedetten zártuk a „Nyitott iskola” kapuit a második napon.

2015. MÁJUS 30. SZOMBAT:

• 14.00 – 17.00 Művészeti iskola bemutatója (Duna-parti kőszínpad)

• 14.00: Tánc – palotás, néptánc

• 15.00: Zenészek – ütősök, fuvolások, gitárosok, furulyások, énekesek

Fergeteges hangulatot teremtő táncosainkat, kiváló énekeseinket és zenészeinket elismerő tapsal, az „Ütősök csapatát” visszakövetelő vastappsal jutalmazta a közönség. Remek hangulatot biztosítottak „játékukkal”. Marosiaktól és városunkat csodáló idegenektől egyaránt, lelket magasba emelő, szép dicséreteket kaptunk.

Most pedig visszatérek az elfogulatlanság „mezejére”: fontosnak tartom kiegészíteni a program elnevezését, a művészeti iskolának zene és tánc tagozatának tanulói mutatkoztak be itt, ezen a szintéren.

A képzőművészet tagozatának diákjai rajzpályázaton, kiállításon adták tiszteletüket.

2015. MÁJUS 31. VASÁRNAP:

• 9.30 Ünnepi szentmise (katolikus templom)

Boldogan adtuk hálát a Teremtőnek, amiért bátorságot, erőt, jó egészséget, szabadban tölthető szép időt kaptunk ajándékba. Köszönöm István atyának, aki a „100 éves az iskola épülete” emléknapi megrendezésével járó munkánkat, valamint az egész tanévre jellemző feladatellátásunkat méltatta.

Köszönöm a Tisztelt Közönségnek érdeklődésüket, együttműködésüket, jelenlétüket a különböző színhelyeken, köszönöm azt is, hogy diákjainkat, munkánkat, a műsorok szereplőit szóbeli elismerésükkel és tapsal díjazták.

Köszönetemet fejezem ki Kedves Vendégeinknek, akik a meghívásunkat elfogadták és az ünnepünket jelenlétükkel megtisztelték. Köszönet illeti a Fenntartónkat, Működtetőinket, anyagi-, fizikai- és szellemi Támogatóinkat, és mindazokat, akik szerkesztették az „Emlékkönyvet”, valamint akik szervezték, rendezték és részesei voltak a programoknak. Természetesen nem felejttem el megköszönni valamennyi Kollégámnak, a versenyeket, szerepléseket vállaló Diákoknak, Szülőknek és a mindenkit kiszolgáló Munkatársainknak minden fáradozását.

Egy kis időre jó pihenést kívánok és tudatom valamennyi résztvevővel, hogy 2017. évben (2 év múlva) 300 éves évfordulóra készülhetünk, mellyel a nyilvántartásban szereplő Kántortanítók emlékének tiszteleghetünk.

Átadom a „karakterhelyet” kollégáimnak, mutassák be az eseményeket, ahogyan Ők látták.

Nagyvaros, 2015. június 1.

FÁBIÁN SZABOLCS
IGAZGATÓ

Vadászati bemutatók

A művelődési ház megtelt diákokkal, mikor a Dunakanyar Kittenberger Kálmán Vadásztársas-

ben élő vadakról.

Mesélt nekünk Kittenberger Kálmán életútjáról, sőt Ő személyesen is ismerte Kálmán bácsit.

A vadászat utáni terítékekről is láttunk képeket, melyhez vadászkiáltókat játszott el az oda tartozó dalmatokat Gyügyei Béla, aki a Börzsönyi Borostyán Vadásztársaságtól érkezett.

Mindkettőjüknek köszönjük, hogy elfogadták meghívásunkat, és hogy sok ismerettel gazdagították gyermekeinket.

ZOLLER CSABÁNÉ

ság elnöke, Sukerek János úr előadást tartott a vadászatról, természetvédelemről. Sok fényképet mutatott állatokról, erdőről, mezőről. Érdekes kisfilmeket láthattunk az erdeink-

Sportvetélkedők

Május 28-án sportnappal kezdődött az iskola 100. (centenárium) évfordulójának megünnepélése.

A környező települések (Szokolya, Verőce, Visegrád, Zebegény, Sződ, Dunabogdány) iskoláinak diákjai futóversennyel kezdték a napot. A 120 induló közül összetett 1. helyezett Dobó Bálint (7.b, Nagyvaros) illetve lányoknál Németh Lilla (Zebegény)

A sportpálya is megtelt ifjú focistákkal. A következő eredmények születtek:

Lányok: 1. Dunabogdány, 2. Nagyvaros, 3. Sződ, 4. Zebegény, 5. Visegrád, 6. Verőce. A legjobb kapus

Horváth Ágnes (7.a, Nagyvaros)

IV. korcsoport (fiúk) 6 csapatból: 1. Szokolya, 2. Dunabogdány, 3. Nagyvaros. A legjobb góllövő: Wiedermann Levente (7.b, Nagyvaros).

III. korcsoport: 5 csapatból: 1. Visegrád, 2. Verőce, 3. Zebegény I. A legjobb góllövő Kiss Bence (6.b, Nagyvaros).

II. korcsoport: 5 csapatból: 1. Nagyvaros I., 2. Visegrád, 3. Verőce.

I. korcsoport: 1. Nagyvaros. A legjobb góllövő Vén Boldizsár (2.b Nagyvaros).

Dunakanyar „legerősebb” diákja: Fiúk: 1. Antal Márton (Zebegény) 2. Fülöp Balázs (Verőce), 3. Dózsa Benedek. Lányok: 1. Czinki Anna (Verőce).

A meccsek jó hangulatban teltek el, és igazi versenyszellem uralkodott a pályán.

Köszönjük az önkormányzat, a cserkészlet és a plébánia segítségét!

DEMETER BÁLINT

Megemlékezés

A több évtizedes osztálytalálkozó szomorú eseménye, az elhunytak felsorolása, majd a róluk való megemlékezés. Az elmúlt évtizedek az egykori diákokból és tanárokból is sokat magukkal vittek. Most amikor iskolánk ehhez a kerek születésnaphoz érkezett, úgy gondoltuk, kötelességünk megemlékezni az egykori tanárainkról. Bevezeky Erzsébet nével és iskolánk néhány mostani diákjával felkerestük a nagyvarosi temetőben nyugvó pedagógusokat. Több mint húsz sír-

nál helyeztük el a megemlékezés és köszönet virágait. Emlékeztünkben tovább élnek, ezzel biztosítva halhatatlanságukat. Ebben bízva tekintünk a most következő száz év elé, nem felejtve az elmúlt százat.

ZOLLER CSABÁNÉ

Városi vetélkedő

Iskolánk százéves születésnapjára egy városi vetélkedőt szerveztünk. A vetélkedő hét helyszínen zajlott, hét különböző témakörben, úgy, mint az iskola történelme, hagyományai, a sport, a művészetek, a

nemzetiségi oktatás szerepe, felidézünk régi emlékeket iskolánk életéből, valamint olyan tanulókat, akikre különösen büszkék vagyunk.

A vetélkedő gyönyörű napsütésben, vidám hangulatban zajlott. A csapatkapitányok " olyan feladatsorokat állítottak össze, melyek egyrészt támaszkodtak a gyerekek ismereteire, de a kreatív kérdéseken keresztül nagyon sokat tanulhattak, és egy átfogó képet kaphattak a nagymarosi

iskola elmúlt száz évéből.

Élmény volt látni a jókedvű kis csapatokat, amint állomásként állomásra jártak, nagy kedvvel és odaadással oldották meg a feladatokat.

A hét helyszín és vezetői: Iskolánk történelme – *Döbrössy Mihályné és Hamvas Brigitta; Egy régi iskola - Petrovics Gyöngyné, Sipos Ferencné, Hangrád Katalin és Scultétyné Jung Erzsébet; Művészetek az iskolában - Garami Mária, Valentin Józsefné; Hagyományok- Végvári Györgyi és Heincz Tamásné; Német nemzetiség - Ivor Andrásné és Heinczné Cserni Katalin; Sport - Gaszner József és Petrovics Béla; "Aki büszkék vagyunk" - Varga Zoltánné és Philippné Jung Rita.*

HEINCZNÉ CSERNI KATALIN

A városi vetélkedő eredményei

A vetélkedőn minden osztály valamilyen nagyon kiemelkedő volt, így mindenki nyert a maga módján.

Teljesítmény: 3.c, 7.b
Fegyelem: 3.a, 8.oszt
Összetartás: 1.a, 7.a
Aktivitás: 1.b, 5.b
Ügyesség: 4.a, 6.a
Vidámság: 3.b,
Sport: 4.b, 5.a
Kreativitás: 2.a, 6.b
Tájékozottság: 2.b

Tanulmányi verseny

Ahogy mi láttuk a „Komplex Tanulmányi Csapatversenyre” érkező – az irodalmat, nyelvészetet, a történelmet, a természettudományt és a matematikát kedvelő Érdeklődőket, Kollégákat, Munkatársakat, Diákokat és az ünnepünket megtisztelő kedves Vendégeinket:

Örülünk, hogy elfogadták meghívásunkat, és ezzel segítettek bizonyítani a mai fiatalokról alkotott vélemény hamisságát. Különböző – hazai és nyugati – tanulmányok figyelmeztetnek az iskoláskoriak kultúrigénytelenségére és műveletlenségére. Ezzel szemben hat iskola képviseltette magát a versenyre érkező 76 diákkal.

Felkészülten érkeztek, megjelenésükkel, eredményeikkel öregbítették iskolájuk hírnevét. Az ünnepi találkozón új kapcsolatok alakultak, méltatták a vendégfogadásunkat. Igaznak éreztük azt a filozofikus kijelentést, melyet Pennsylvania püspöke (Ethelbert Talbot) 1908. évben az „olimpiai” miséje közben tett: „...nem a győzelem, hanem a részvétel a fontos.” (Ezt én úgy egészítem ki, hogy „...nem csak a győzelem, hanem a részvétel is fontos.”)

Örülünk egymásnak. Úgy gondolom, valóban, szükséges a kapcsolat-építő, diákok érdeklődését felkeltő, tehetség gondozó „nemes küzdelemre” időt és helyet biztosítani.

Az 5-6. évfolyamon a nagymarosi csapat, a 7-8. évfolyamon a verőcei diákokból álló csoport nyerte meg a versenyt.

Az 5-6. évfolyamon a csapat tagjai: Ábrám Anna 5.a; Jórász Vilmos 5.a; Lázár Olivér 6.a; Nagy Csanád 6.b osztályos tanulók.

A 7-8. évfolyamon a csapattagok: Lámfalusi Lili 7.; Selmeczi-Kovács Lili 8.; Szirtes Lili Lujza 7.; Kiss Vince B. 8. osztályos tanulók.

A győzteseknek, a helyezetteknek szeretettel gratulálunk!

Platón ösztönző gondolatával kívánok szép feladatmegoldásokat a következő találkozásra: „A kiválóság nem tehetség, hanem egy készség, ami gyakorlást igényel”.

FÁBIÁN SZABOLCSNÉ

Versmondó verseny Tánc fellépések

A 100 éves az iskola rendezvénysorozat keretében, május 29-én rendeztük meg az idei versmondó versenyünket.

A Szent Márton Községi Ház díszterme ünnepi helyszínt biztosított számunkra. Köszönetet mondunk a nagymarosi egyházközségnek, hogy a Községi Házat térítés nélkül a rendelkezésünkre bocsátották.

A Szobi Tankerületből 5 iskola fogadta el meghívásunkat, de örömminkre a veisegrádi és a verőcei iskola is képviseltette magát.

Fábián Szabolcs igazgató úr köszöntője után a művészeti iskola zenei tanszakának növendékei nyitották meg a versenyt.

Sokszínű, színvonalas produkciókat hallhattunk. Az alsó tagozatos tanítók példa nélküli összefogása meghozta a kívánt eredményt.

Vendégeink meglepedéssel és igen jó véleménnyel távoztak a versenyről.

Az eredmények:

1.-2. osztályosok:

1. Darvas Máttyás (Verőce, 2. oszt.), 2. Nagy Rebeka (Bernecebaráti, 1. oszt.), 3. Papp István (Nagymaros, 2. oszt.)
Különdíj: Lázár Nóra Erzsébet (Nagymaros, 1. oszt.)

3.-4. osztályosok:

1. Bednarik Panna (Verőce, 3. oszt.), 2. Gábel Márton (Nagymaros, 3. oszt.), 2. Csépai Anna (Bernecebaráti, 4. oszt.), 3. Balogh Brúnó Péter (Szokolya, 4. oszt.)

Különdíj: Kardos Réka Kincsó (Szokolya, 4.oszt.), Pauer András (Verőce, 4.oszt.)

BORNEMISZA ANGÉLA MK. VEZ., RENDEZŐ

Rajzpályázat eredményei:

I. korcsoport - alsós tagozat:

1. Macskás Kíra
2. Petrovics Ákos
3. Antal Virág Anna

Különdíj: Wirth Adrienn

Különdíj: 3.b osztály

Ez az osztály azért kapott

különdíjat, mert az egyetlen olyan osztály volt az iskolában, ahol mindenki készített képet.

II. korcsoport - a felső tagozat:

1. Flamich Fruzsina
2. Szobonya Gergely
3. Bedő Olivér
3. Erdősi Luca

Különdíj: Szokob Helga

ZOLLER CSABÁNÉ

Miénk a színpad

Pénteken délután az ünnepségsorozat köszöntőjére zsúfolásig telt meg a művelődési ház. Fábián Szabolcs és Petrovics László ünnepélyes köszöntője után Nagy Zsolt ismertette a rajzpályázat eredményeit. Ezután Ivor Andrásné, a Német Nemzetiségi Önkormányzat elnöke köszöntötte a közönséget, és a német önkormányzat nevében egy projektort adományozott a Nagymarosi Iskoláért Alapítványára.

A köszöntők után életre kelt a színpad, és büszkén mondhatjuk, hogy ezen a délutánon valóban időrendi sorrendben haladva szórakoztatták a közönséget a legkisebbektől a legidősebbekig. A műsort az 1.a osztály indította egy sváb táncal, melyet Hangrád Katalin tanított meg a gyere-

keknek. Őket követte az 5.a osztály egy szalagos tánccal, mellyel a mi kedves *Hilda néink (Jakus Mihályné)* régi szalagos táncait idéztük fel, Hamvas Brigitta készítette fel őket. Az 5.b osztály a *Légy jó mindhalálig* című musicalből a "10 perc szünet" betétdalt játszották el, olyan vidáman és jókedvűen, mint ahogyan az iskolások a szüneteket az életben is töltik. Felkészítő tanárunk Kovács Brigitta volt. A "szünet" után egy rendhagyó irodalomórán vett részt a lelkes közönség. A 7.a osztály a magyar irodalom leghíresebb verseiből állított össze egy csokrot, melyet a gyerekek rendhagyó formában elevenítettek meg a színpadon. A 7.a osztályt Csörsz Katalin készítette fel.

Ezután olyan produkciónak követték, melyekre a már elballagott tanulónk vállalkoztak. Visszaugrottunk néhány évet, és a Randa-Lear együttestől hallgattunk meg egy számot. Szalai Zoltán, Marafkó Márk és Bolyán Csaba volt diákjaink a kilencvenes években voltak nyolcadik osz-

tályosok. Sajnos az együttest csak egy videó felvételen tekinthettük meg, Szalai Zoli elfoglaltsága miatt.

Az időutazás folytatódott. A színpadot a "Templom egerei" vették át, és a hetvenes évekbe csöppentünk. Erre a szép ünnepre összeállt a régi beat-misés csapat, Lénárd István, Horváth Antal, Heincz Károly, Heincz Tamás, Scheili Vilmos és Szabó János, aki Heinczinger Lászlót helyettesítette. A közönség lelkesen énekelte velük a mindenki számára ismert régi Illés és Omega slágereket, és végül közös énekléssel kívántunk boldog születésnapot az iskolának.

Majd ismét előmentünk az időben. Az ötvenes években találtuk magunkat, ahol a nyugdíjas klub vidám tagjai által egy úttörő foglalkozáson vehettünk részt. A régi nótákat nem lehet elfelejteni. Mindazok, akik még úttörők voltak, lelkesen énekeltek a "nyugdíjas úttörőkkel" a régi dalokat.

A vidám sorozatot egy száztagú kórus zárta Palotayné Scheili Marianna vezényletével. A gyerekek az örömdát énekeltek el.

Noszalgikus, vidám hangulat, sok közös éneklés, hangos nevetés és vastaps jellemezte ezt a szép délutánt.

Az ünnepségsorozat azonban ezzel még nem zárult le, még nem búcsúztunk el egymástól, de az már a következők fejezet.

HEINCZNÉ CSERNI KATALIN

Nyitott iskola éjszakája

Ha valakit ünneplünk, akkor megpróbálunk valami különleges dolgot készíteni a számára, valami olyat kitalálni, ami még nem volt, hogy emlékeztetessük a számára a NAGY napot. Még inkább így van ez akkor, ha 100 éves jubileumról van szó. A Nyitott iskola éjszakájával is az volt a cél, hogy valami új rendezvénnyel köszöntsük a 100 éves nagymarosi iskolát. Amikor iskolát emlegetünk, automatikusan a benne nyüzsgő gyerekekre, és az ott tanító pedagógusokra is gondolunk. Élettel akartuk megtölteni az iskolát, szokatlan időben, szokatlan programokkal, és mindenekelőtt kinyitni a kapukat azok előtt is, akik már nagyon rég jártak erre, vagy a hétköznapi rohanásban nem jut elég idejük a kedves emlékek felidézésére.

Az iskola közösség, s ha egy közösséggel együtt csinál valamit, annak kimondhatatlan ereje van. Lenyűgözve figyeltük, ahogy a gyerekek a pohárdalt próbálva egyre lelkesebben énekeltek iskolájukért, s egyre több tanulót vonzottak a produkcióhoz. A péntek esti fellépés után, senki nem akart hazamenni: azt éreztük, hogy jó együtt, jó itt, jó az iskolában.

Igyekeztünk minden korosztálynak kínálni valamilyen programot, hogy ez az este tényleg felejthetetlen legyen. Ha a szervezés közben néha kicsit el is bizonytalanodtunk, hogy

lesz-e egyáltalán érdeklődés a program iránt, akkor most megnyugodhatunk, mert azt tapasztaltuk, hogy minden helyszín telt házzal működött. A 100 darab kókuszos pillanatok alatt elkészült, a „lepkegyárban” több tucat lepke hajtogatásában segítettek tanárok és tanulók is. A 8 évfolyamos dolgozatírásnál sorba kellett állni a tesztekért, csakúgy, mint az iskola épületéhez kapcsolódó vicces vetélkedőnél. A csendesebb elfoglaltságra vágyók kedvükre bibelődhetnek az iskola épületét ábrázoló kirakóval, a tudományos érdeklődésűek látványos kémiai kísérletet tekinthettek meg, már ha befértek egyáltalán a tanterembe. Volt interaktív drámafoglalkozás, üzenőfal, és többféle kiállítás: diákmunkák, régi iskolai eszközök, tanárok gyermekkori fotói. Jó volt látni, ahogy szinte lüktetett az is-

kola a benne kavargó embertömegetől. Sokan a tablókat nézve beszélgettek, nosztalgizáltak egykori diákéveik helyszínén. Mások a tűz körül melegedtek napközis teát szűrőcsöve,

rég nem látott emberekkel beszélgetve. Gyerekcsoportok kergetőztek a csillagos ég alatt, s az iskolaudvaron még éjfél körül is pattogott a kosárlabda. Zenetanáraink, az est méltó zárásaként, felejthetetlen koncertet adtak az iskola épületében, fülbemászó dallamokkal megtöltve az öreg falakat.

Aki részt vett az ünnepségen, biztosan azt érezte, amit jómagam is: valahogy nem akaródzott hazamenni! Aki pedig nem ünnepelt velünk, annak azt üzenjük: 100 év múlva, ugyanekkor, ugyanitt!

HAMVASNÉ HORTOVÁNYI GYÖNGYVÉR

A művészeti iskola bemutatója - zene

A nagymarosi iskola 100 éves, és a nagymarosi zeneoktatás 50 éves! De a jubileumoknak még nincs vége, hiszen ebben a tanévben volt a Művészeti Iskola 15 éves!

Egy iskola életében nagy számok ezek, nekünk, zenészeknek azonban az a fél évszázad az, aminek jelentőségét nem szabad alábecsülnünk, értékeivel jól kell sáfárkodnunk. A három napos rendezvénysorozat kiváló alkalomnak mutatkozott, hogy nem csak a zeneszerető, koncertlátogató emberek, vagy éppen a gyermekeiket meghallgató szülők lássanak bele munkánkba, hanem a szélesebb közönség, a Nagymaroson lakók apraja-nagyja elé tár-

hassuk, hová is jutott a zeneoktatás Nagymaroson az elmúlt ötven évben.

Két koncertet szerveztünk. Egyiket május 29-én, a Nyitott Iskola Éjszakájához kapcsolódva „Kis éji zene” címmel, a felső iskola összenyitható termében. 50 székekkel indítottunk, hiszen annyi program ment párhuzamosan, hogy nem hittük, ennél többen lesznek kíváncsiak ránk. 100 szék sem volt elég, zsúfolásig megtelt a terem, ahol az utcára nyitott ablakokon néha halcan, néha harsányan „kiértöltük világga”: Ünnepeünk, méghozzá zenével! Így azok is bejöhettek, akik az utcáról hallották meg a zeneszót. Zongora- és gitárszólók, rézfúvósok, fuvalások és klarinétosok tették színessé az estét.

Másik előadásunkat 30-án a kőszínpadra szerveztük, ahol a táncosok műsora után közel két órán keresztül élvezhette a közönség a nagymarosi zenét tanuló gyerekek előadását. A „kezdő hangot” három énekes kislány népdalsokra adta meg, majd két nagy ütőhangszeres blokk közé a gitárzenekar furulyás közreműködőkkel, valamint különböző fuvalás felállások előadása ékelődött. A Duna-parton órákon át kitartó közönség hatalmas tapsal jutalmazta a produkciókat.

Köszönet a felkészítő tanároknak, és külön köszönet azoknak, akik már nem iskolánk tanulói, mégis eljöttek erre a különleges alkalomra, hogy színesebbé tegyék a műsort! Ők név szerint: Fehérmé Szabó Marianna és Schindler Mónika (fuvaló), Lénárd István (klarinét), Bodor Barnabás, Hansághy Laura, Kolozsár Balázs és Lukács Péter (ütőhangszerek).

SZIGETI-BENEDEK GABRIELLA ZENEI MUNKAKÖZÖSSÉG VEZETŐ